

NUMĂRUL 10 BANÎ

NUMĂRUL 10 BANÎ

ABONAMENTELE
Incep la 1 și 15 ale fiecărei luni și se plătesc tot-ă-una înainte
In București la Casa Administrației
In județe și străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Sase luni . . . 15 » » » 25 »
Trei luni . . . 8 » » » 13 »
Un număr în străinătate 30 bani

EPOCA

ANUNCIURILE
In București și județe se primesc numai la Administrație
In străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate
Anunțuri la pag. IV 0.30 b. linie
» » » III 2.— lei »
» » » II 3.— » »
Inserțiile și reclamele 3 lei rindul
Un număr vechi 80 bani

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA CLEMENTEÎ — No. 3

REDAȚIA
No. 3 — STRADA CLEMENTEÎ — No. 3

CATASTROFA DIN PARIS. — MOARTEA LUI ION GHICA

Călătoria Regelui Greciei în Europa

IN JURUL ENIGMEI

Am căutat să ne explicăm nota identică a cabinetelor de la Petersburg și Viena, trimisă și României, odată cu trimeterea ei Serbiei, Bulgariei și Muntenegrului, și n'am putut să isbucim.

Pe lângă cele ce am spus în revista precedentă, vom mai adaoga următoarele:

Prin situația noastră geografică noi nu aparținem peninsulei Balcanice ci Statelor de la nordul Dunării. Peste Dunăre n'avem alt interes de cît acela de a asigura o viață națională fraților noștri Macedonenii.

In contra Turcilor nu hrănim actualmente nici o ură. Vechile animozități sunt stinse.

Pentru a asigura o viață națională Românilor macedonenii, noi credem că menținerea statului-quo în Turcia europeană este, momentan, preferabilă desmembrării acestui imperiu, desmembrare provocată de victoriile Grecilor, Bulgarilor, Serbilor și Muntenegrilor. Români macedonenii în acest caz ar risca să fie alipiți și înghițiți, fie de Greci, fie de Slavi.

Intr'adevăr, largirea frontierelor actuale ale acestor popoare se va face pe socoteala pământului strămoșesc pe care îl ocupă Macedonenii. Schimbul nu le ar fi prielnic.

Viața pe care Români ar duce o sub dominația Greacă sau Slavă ar fi, de sigur, de o sută de ori mai grea din punct de vedere național de cît aceea pe care o duc astăzi, sub stăpînirea Turcească.

De altă parte este greu de sperat că cu ocazia remanierii hărții Turciei europene, drepturile Românilor Macedonenii vor fi băgate în seamă pe deplin, așa în cît să li se recunoască de puteri o existență națională. In tot cazul aceasta nu s'ar putea face de cît în urma unei energice intervenții diplomatice a noastre sprijinită, bine înțeles, de marile puteri amice noue.

De ce am căuta, așa dar, să turburăm pacea generală?

Intr'un singur caz noi Români am avea dreptul să ne mișcăm, eșind din atitudine prudentă pe care o păstrăm, anume cînd interesele fraților noștri Macedonenii ar fi periclitate, cînd am vedea că cu cît s'ar prelungi dominația Turcilor asupra lor, cu atît ei ar fi amenințați în existența lor.

Or, in starea actuală de lucruri acest pericol nu există. Din contra, dacă existența lor națională poate fi amenințată, apoi, o mai repetăm, este numai în cazul cînd Bulgarilor, Serbilor și Muntenegrenii s'ar mișca și ar izbuti să capete satisfacție pentru revendicările lor.

Este vădit că interesul nostru, de parte de a încuraja scularea acestor popoare, consistă, din potrivă, în a împiedica pe cît ne e cu putință acest lucru.

Mișcarea noastră atîrnă nu de dorința ce am avea de a ne mișca, ci de atitudinea Bulgarilor, Serbilor, etc. Dacă aceste popoare nu se mișcă, noi suntem cei mai mulțumiți a sta în prudență și rezervă. Dacă ele se vor mișca, nu știm ce vom face și noi la rîndul nostru. In tot cazul, atitudinea noastră atîrnînd de la ceea a popoarele balcanice, sfaturile de prudență nu noue se cuvine să ni se adreseze, ci aceluia.

Iată adevărata situație. Și, adică, de ce n'am spune tot adevărul?

Interesele noastre naționale de Stat latin pe malurile Dunării nu pot încuraja întemeierea unei Bulgarii mari, a unei Serbit cu unitate mai puternică, a unui Muntenegru mai cu vază, în starea actuală a spiritelor. Nouă nu ne convine creațiunea de State slave balcanice înfeodate politice de la Petersburg, căci ele ar constitui un pericol pentru existența noastră. Și în momentul de față, de acest spirit ar fi insuflete Statele slave marile.

Nu împingem egoismul pînă a nu voi cu nici un preț o Bulgarie mare, sau o Serbie puternică, dar cu o condiție: ca asemenea State slave să nu caute punctul lor de rezam în marele imperiu panslavist, ci în interesele lor bine înțelese, care le vor face să părăsească animozitățile de rasă pe care le hrănesc contra noastră, abundînd în același timp în veleități de revendicări imaginare.

Pentru moment, Bulgarilor, Serbilor, etc, n'au încă o viață proprie politică; aceste State nu știm să înțeleg, în mod cum am dori și cum e drept, fără patimă și de ambiții nejustificate, rolul lor la Dunăre. Ele nu tind a deveni mari de cît pentru a se întoarce, nu știm sub ce impulsie, contra puternicului element Român, singurul care împreună cu Ungurii le paralizează expansiunea.

Este logic, deci, că și din acest punct de vedere, noi Români să nu avem nici un interes a intra în acțiune, și a precipita schimbarea statului quo, otoman, care ne convine pentru moment mai mult de cît ori-ce alt-ceva.

Odată aceste puține zise, revenim la faimoasa notă diplomatică austriacă și rusească, și ne întrebăm încă odată: cum se explică faptul că cancelarii acestor două imperii par a nu fi distincți destul de bine, ba chiar a fi confundat, interesele noastre cu ale Bulgarilor, Serbilor și Muntenegrenilor, făcîndu-ne noue niște recomandații cari nu se potrivește nici cu demnitatea noastră niți cu starea noastră de spirit.

Cu demnitatea noastră, nota nu se potrivește, de vreme ce Rusia și Austria ne pun pe același picior cu Bulgaria vasală și cu Muntenegru, a cărui populație este cam cît a Capitalei regatului nostru.

Cu interesele noastre politice, aceeași nota nu se potrivește, de vreme ce am arătat că ele concordă cu menținerea statului-quo în peninsula Balcanică.

Nota în chestiune nu se potrivește nici cu politica pe care o duc România de la 1878 în coace.

In adevăr, cabinetele de la Petersburg și Viena ne încunoștințea că să nu ne biziim pe o pretenșă neînțelegeră dintre cele două imperii, adică să nu căutăm a duce o politică care ar consta în a ne rezema cînd pe Rusia în contra Austro-Ungariei, cînd pe aceasta în contra celei d'întîiu.

Or, această politică a avut-o în adevăr pînă mai deunăzi Bulgaria și Serbia. România n'a avut-o. De la 1878, se știe că politica noastră a fost fermă și statornică într'un singur sens și o singură direcție. Mai ales de la 1883, politica României este de o simplitate și de o pozitivitate precisă. In special contele Goluchowski o știe minunat. Nici contele Muraviev nu 'este necunoscută.

Atunci, cum se explică acest pasagiu din nota diplomatică trimeasă României? Ziarele din Viena au înțeles de

la început că aceste obiectii se vor formula. De aceea, pentru a ne auri hapul, ele încep prin a ne spune că pentru a înțelege nota în chestie, trebuie să se facă oare cari distincții—distinguons s'il vous plait—și anume că numai partea întâi a acestui act diplomatic se referă la România, adică partea mulțumirilor, iar partea a doua, cea privitoare la amenințări, este adresată exclusiv Bulgarilor, Serbilor și Muntenegrenilor!

Această explicație mai rău strică de cît dregre lucrul.

Trebuie ca România să se bucure de puțină considerație la cele două imperii vecine, pentru ca ele să ne trimeată o notă cu amenințări pe cari nu le merităm, și această numai doar că cancelariile acelor imperii să'și scutească osteneala de a ne face onoarea cu o redacție deosebită de cît a notei trimeasă Bulgariei, Serbiei și Muntenegrului!

Să căutăm explicația acestei enigme.

Explicația nu o vom găsi decît în starea actuală de lucruri din țara de la noi, și în prezența lui Sturza în fruntea guvernului și la ministerul de externe.

Prima întrunire pe care o va ține partidul conservator din Prahova, în vederea alegerii de la 4 Maiu, s'a hotărît pe Sîmbătă seara.

D. Lascar Catargiu va prezida această întrunire.

CREDITUL FUNCJAR

Articolele noastre privitoare la administrația creditului rural au avut un rezultat mai grabnic și mai util de cît ne așteptam.

In genere, cînd e vorba de o administrație colectivă, la ori-ce critică, la ori-ce acuzare, se răspunde prin o denegare, o desmînjire absolută. De astă dată se pare că lucrurile stau așa, în cît organele creditelor colectivistice s'au mulțumit a constata că noi am exagerat criticile.

In adevăr, dintr'un fel de comunicat apărut în Voința Națională not refinem două mărturisiri, cari sunt adevăratele și principalele capete de acuzare din articolele noastre:

1. Se fac păsurii la creditul rural,—și în specie repositul Petre Stoicescu s'a păsuil pe sine cu foarte multe rate.

Să nu ni se spună că sunt și cîșt-va proprietari conservatori păsuili. Noi vorbim de imensa majoritate a păsuililor cari sunt colectivisti. D. Stolojan dă-torează vr'o 450.000 lei rate în-napolate. Și cîșt proprietari trebuiesc executăți fără cruțare pentru a se stringe o așa sumă, necesară la regulata plată a cuponului!..

2. Direcțiunea negociază în piață efectele Creditului. Aceste operațiuni în contra cărora s'a protestat preluțin-dent, făcute de obicei în lipsă de control, dau loc la tot felul de bănueli.

La aceste două mărturisiri din comunicatul Voinței, noi adăogăm un al treilea cap de acuzare: Not afirmăm că, după moartea fostului sub-director Petre Stoicescu, s'a găslit în casă o lipsă de 100.000 lei. Probabil că această sumă a fost restituită, dar faptul rămîne că ea a lipsit.

IOAN GHICA

Ajungeau deja degetele unei singure mîini, ca să fie numărați frunții bătrîni, eroii altor generații, cari, prin jingerimea minții lor și prin căldura inimii lor patriotice, au adus România unde este acum. Și între puștii glorioși, cari ne mai rămăseseră, și în cari, cu toată vîrstă lor, ne mai puneam speranțe, pentru zilele de primejdie—in virtutea lor de mari cetățeni,—Ioan Ghica, stejar din alte vremuri, ne apărea falnic și de nelînfrînt.

Căci nu pe mult i-a înzestrat natura cu inteligența lui I. Ghica și nu fie-cărui 'i-a dat tîria de caracter, cinstea și desinteresarea cari — facem parte și evenimentelor cari l'au favorizat — au făcut, din Marele Român ce s'a stins, o mîndrie națională — și de aceea s'a ne fie mai mare doliul și cît mai neștearsă din mîntie pilda ce el ne a dat!

Date biografice

Ioan Ghica s'a născut în anul 1816. Fiu al banului Dimitrie Ghica descendent, după mamă din Cîmpineni, și-a făcut primele studii la București, pe urmă a plecat în Franța, pentru a-și le continua și, de aci, s'a întors în țară în 1841. Abia sosit a fost numit profesor la Academia Mihăileană din Iași.

Și aici, în Iași, legă el cea prietenie cu Alexandru, care dură pînă la moartea postului și ale cărei manifestări scrise constituie un capitol monumental, de și cam întim, din viața socială a României moderne.

Intors în București, în 1843, el făcu cunoștința lui Nicolae Bălcescu, împreună cu care fondă o societate științifică și literară — înția la noi.

Cam în același timp fondă cu Bolintineanu un ziar, care propăvăduia intru cît va i-deile liberale,—caci viutul acestor idei, ce sufla dinspre Franța, străbătuse pînă la noi. Mănușii lui de tineri, cea mai mare parte din viața boierească și princiară, cari voină întemeierea unei Românii libere, neatîrnate și domie de progres, mănușii acesta se în-jighebase puternic și pentru a face mai cu spor mănușie lor, ei trimiseră la Constantinopol pe Ioan Ghica, care din toate timpurile a do-vedit reale aptitudini diplomatice. Scopul acestor călătorii a fost ca să obție de la Turci un regim mai omeneș pentru România și în același timp, lucrînd pe lîngă ambasadorii Englițerii și Franței, să obție abolirea ruseșcului regula-ment organic.

Ghica revoluționar, apoi guver-nator al Samosului

Cînd ideile revoluționare din 1848 prinseră și mai adînc rădăcini în inimile tinerilor romîni, întors din Paris, cînd ele se închegară în țară, ca să zicem așa, Ioan Ghica nu putea, prin temperamentul, prin cultura lui, prin generozitatea lui, prin dorul său de civilizație, să rămînă străin aspirațiilor acestora — și deveni campionul lor înflăcărât și hotărît.

Plecat la Constantinopol pentru a prepara terenul și a obție de la Paură ca să nu se opună noului guvern, ce trebuia să fie rezulta-tul mișcării revoluționare, el a desăfurat o ac-tivitate de neamăuit, dînd dovada unei mari inteligențe și unui patriotism fără prihană.

Se știe că ocuparea succesivă de către Ruși și Turci fu rezultatul îndrăznelei tinerilor revo-luționari și se știe, iarăși, că aceștia fură, cari

închis, cari exilați, — împrăștiți prin toate colțurile Europei, rezoluți unul de altul.

Ioan Ghica, aflător pe atunci la Constantinopol, rămase aci ca exilat prin... anticipație. Aci foarte curînd se puse în evidența oamenilor de stat turci, prin înaltele sale calități. Aceștia căutară să se folosească de dînsul: îi oferiră guvernămîntul insulei Samos. Se știe că această insulă se bucura de mult de un fel de autonomie administrativă și, în considerarea acestora, Ioan Ghica primi înalta funcție. Era tocmai în ajunul războiului Crimeei.

Ioan Ghica, cu toate neajunsurile-î veneau din Constantinopol, izbuti să dea insulei Samos o administrație bună, să aducă îmbunătățiri, — se arată ca un om de stat.

Ghica reintors în țară

Dar cu toate onorurile de cari se bucura, inima lui bătea pentru patria mună și, folosindu-se de amnistia acordată în 1859, se întorsese în România.

Din acest moment, Ioan Ghica luă parte la toate acetele mari și patriotice săvîrșite în țara noastră și numele lui va străluci puternic și în toată curățenia, în ochii tuturor celor cu nes-tînsă iubire de țară.

Ministru de mai multe ori sub Cuza, el a fost bun drept și înțelept — pilda de dat ori cărui om politic.

Cînd Cuza începu să aibă apucături despoteice, Ioan Ghica, ca toți bunii Romîni de pe atunci, se despărți de dînsul și luă apoi parte la de-tonarea lui. Deja din 1865 el a fost prin toată Europa, ca să negocieze pe la diverse curți în vederea unui domitor strein. Reușita însă era, se vede, rezervată lui Ioan Brițianu, în 1866.

Sub domnia streină Ioan Ghica și-a servit cu credință țara și Dinastia, unite pentru tot-da-una. In mai multe rînduri ministru și prim-nistru, Ioan Ghica nu și-a desmînit corect-î și glorioș-î trecut. Și așa se vorbește, ca dintr'un basm depărtat, de libertățile și de cinstea ad-ministrației lui Ioan Ghica.

Ghica, ambasador

Retras de la guvern în 1874, în urma scan-dalurilor din sala Slatineanu, el s'a retras orocum și din militanțismul politic, rămînînd numai deputat sau senator, iar neobosit-î activitate a dînsu-l mai mult celor alte țărîmuri ale dezvoltării țării Românești.

Numit în 1881 ambasador la Londra, el a lucrat cu aceeași lipsă de preget și cu aceeași grijă pentru țară în Capitala Marii-Britanii, pînă cînd, d'orbit de boală și de bătrînet, s'a reintors, în 1891, în țară, unde s'a retras la mo-gia sa Ghergani: să guste liniștea și tîlna, dar cu gîndul și simțirea pururea pentru țară și pentru mersul rezulat al dregătorilor ei. De departe, din fundul Gherganilor, părea că ochiul lui veghează asupra înfrunței țării și nu o dată cuvîntul său patriotic și desinteresat, de încu-viuțarea sau neincuviuțarea unei fapte, a fost holaritor, pentru a da îmbold, în cazul dîntii, și, în al doilea caz, pentru a opri din calea rea pe cei ce pășeau pe această cale. Pentru cea din urmă oară gîslul său a resunat, cînd cu plîngărea Bisericii romine, prin obijduirea pă-terului ei suprem.

Ghica publicist

Ioan Ghica nu a fost numai omul politic neobosit și pasionat în luptă pentru binele țării sale. Ca toți contemporanii săi — vorbim de epoca luptelor sale — el a priceput că pentru propășirea patriei, activitatea politică trebuie să meargă mîna în mîna cu activitatea literară și științifică,—a fost, și el, soldatul unei juxtapunerii a politicei pure cu dezvoltarea culturală, tendință de care, azi, pigmeii și mișei vor a-și bate joc.

Și nenumărate sînt lucrările publicistice ale lui Ioan Ghica. In el găsim, am putea zice, pe primul e-

conomist român, ale sale «Convorbiri economice» fiind o operă de mare valoare și de mare interes.

Ioan Ghica, ca mai toți precursorii unei epoci literare și mai ales, a unei deșteptări naționale, era enciclopedist.

El intrunea în creșterea sătoate cunoștințele epocii și pe toate le-a cultivat, ca și enciclopediștii francezi, cu un egal succes. I. Ghica a scris și un tratat istoric asupra lui «Mihail Vițeazul»; I. Ghica a tradus piesa «Romeo și Julieta» de Shakespeare; din original l-a tradus pe Herodot și ca vechi profesor de Geologie la Academia Mihăileană, a scris un tratat despre «Pământul și omul»; a vorbit apoi despre «Omul fizic și intelectual» și în fine, a mai scris o mulțime de alte, între care, drept curiozitate, merită relevare un studiu asupra sistemului de măsură.

Bine înțeles că lucrarea lui de căpetenie vor rămâne scrisorile către Alexandru. Amintirile din pribegie unde istoriograful viitorului ca și dornicul deazi, de a cunoaște trecutul apropiat al țării noastre al deșteptării noastre naționale, vor găsi și amănunte pline de învătămintele—demon de crezare—și urmele celei mai curate dragoste de țară.

Și academician și director de teatru—cum putea să rămână străin artei?—Ioan Ghica a ocupat așa dar, toate funcțiile în țara sa.—funcțiuni nu atât aducătoare de onoruri—de care el fugea, cât folositoare neamului patriei.

Și a îndepănat cu rost și spor o viață lungă și nepătă și se coboară în mormânt plin de toată suflarea românească, care pare a nu plînge atât sfârșitul unuia dus în bine, cât de durcea de a vedea că tot mai mare se face golul între cei cari au întemeiat țara și întărit neamul că tot mai mult se întunecă cerul, luminat atât data de atâtea lucefări—fară să aibă speranță de a vedea alții răsărind!

INFORMAȚII

Este inexactă știrea, dată de un confrate, cum că s'ar fi stabilit o înțelegere la Ploiești cu d. Ienescu, care ar fi făgăduit voturile sale, în caz de balotaj, candidatului conservator.

Mai întâi, d. Ienescu n'a dat o asemenea făgăduială; apoi nimeni n'ar pune temeiul pe dinsa întru alt ar porni de la un transfug din toate partidele, ca d. Ienescu.

O mare remaniere s'a făcut în personalul gărilor din Moldova.

Atât șefi de gară cât și funcționarii inferiori au fost permutați, în interesul serviciului.

Prin comunele plășei Prutul, din județul Covurlui, au fost observați mai mulți preoți greci, cari string ajutoare pentru războiul contra Turcilor.

Unul din acești preoți este un vechi luptător în războaiele contra Turcilor din Epir. El se numește Mavros.

În multe din comunele acestei plăși locuiesc numeroși Greci, cari se ocupă cu comerțul transporturilor în susul și în josul râului Prut.

Ordine severe au fost date de către generalul Popescu, comandantul diviziei din Dobrogea, pentru supravegherea granițelor noastre din spre Bulgaria.

Pichețele au fost înlăturate și înmulțite, iar paza lor a fost încredințată unui batalion de vânători. Până acum, această însărcinare o avea batalionul permanent al regimentului de dorobanți local, adus în țară.

În ce privește zgornotele de înlăturarea trupelor cari garnizează în Dobrogea, putem afirma că nu s'a trimis de cât un batalion de vânători, destinat să înlocuiască batalionul permanent al regimentului de dorobanți local, adus în țară.

O comisiune compusă din d-nii Cătușanu, secretar general la ministerul domeniilor, Niculescu și Radian inspectorii domeniilor, a inspectat, în cursul săptămânii trecute, ferma model din Laza (Vasluiu) și pepiniera Statului din Vișan (Iasi).

La pepinieră,—comisiunea a avut de făcut și o anchetă asupra maltratărei suferite de fostul sub-inspector viticol Gheorghiu de la d. Ledin, actual șef al pepinierii, angajat cu contract de Stat.

Erî d-nii doctori Neagoie și Chiriac au avut o întrevedere cu d. ministru de interne, căruia i-au prezentat un exemplar din apelul ce Asociațiunea medicală l'a lansat tuturor medicilor din țară.

Cu această ocazie distinsii medici au arătat d-lui Ferichide scopul ce urmărește noua societate medicală.

Un ofițer din armata germană, obținând special concediul de la regimentul său, a cerut ministrului nostru de război autorizarea de a urmări mobilizarea armatei române.

Cererea sa a provocat o vie surprindere în birourile ministerului de război. S'a răspuns ofițerului german, că nici o dispozițiune de mobilizare nu s'a luat încă pentru armata noastră.

Mai multe proteste au fost adresate ministrului de interne contra concursului (în ziua 5 Aprilie trecut, pentru postul de ofițer superior clasa III).

Se afirmă că cele mai flagrante ilegalități s'au comis cu această ocazie. Unii candidați cu protecție ar fi fost lăsați, de membrii comisiunii, să copieze.

S'ar fi schimbat teze, iar notele date se resimt de influența favoritismului. Candidații sus clasă, după declarațiile unora din membrii comisiunii, s'au văzut trecuți, în tabloul definitiv, între cei din urmă.

Modul acesta de procedare și de apreciere al lucrărilor scrise a provocat vit și legitime nemulțumiri printre candidați, făcându-i să protesteze legalitatea concursului și să ceară casarea lui.

Oricari ar fi faptele, o anchetă se impune și nu ne îndoiim că d. Ferichide, ministrul de interne, va ordona-o.

Atragem atențiunea primăriei asupra modului defectuos și supărător pentru cetățeni cu care se face serviciul curățirii străzilor.

Așa ni se aduce la cunoștință că unele străde, putem cita strădele Polonă și Dorobanților, nu sunt stropite, de sacalele primăriei, cu lunete. Din această cauză, când mălărușul începe să se facă datoria,—și aceasta numai zis, nu noaptea,—nouri de praf înecă pe trecători și de nenorociți domiciliati în acele străde.

Cerem mai multă sollicitudine din partea agenților primăriei.

Serviciul de navigație și de ministru lucrărilor publice a fost despărțit în două:

Serviciul hidraulic fluvial, în capul căruia se află d. I. B. Cantacuzino, fostul director al lucrărilor portului din Constanța, și

Serviciul hidraulic maritim, cu reședința în Constanța, cuprinzând întreg traficul pe mare, lucrările tehnice ale circumscripției maritime, împreună cu conducerea lucrărilor portului, sub conducerea d-lui Gh. Duca, fostul director al C. F. R.

D. Gr. Păucescu, despre care anunțasem că s'a oprit la Viena, a sosit în Capitală.

Starea sănătății sale continuă a inspira îngrijiri familiei.

Ni se asigură că priceputul din capul comunei proiectează schimbarea alinierii strădei Polonă,—alinieră decretată în 1891 și executată în parte, începând de la bulevardul Carol.

Această schimbare de aliniere este dăunătoare atât comunei București cât și particularilor; comunei fiind că depreciază valoarea locurilor ce ea posedă pe alinierea proiectată; iar particularilor fiind că a oferit miișoșilor de la comună ocazia de a l'șicana cu autorizațiile de construcțiuni.

Pentru ca să nu cităm de cât un caz vom vorbi de acel al d-lui Temis V. Alexandrescu, domiciliat în strada Polonă, 42.

Acest onorabil cetățean a cerut primăriei încă din Noembrie 1894, odată cu alinierea pe teren, autorizarea de clădire. Primăria, lasând în nelucrare cererea sa, d. Alexandrescu reînnoiește cererea de autorizare în Noembrie 1896, iar la 14 Decembrie, același an, adresează și o somație autorității comunale, conform art. 54 din lege.

Sunt trei ani de la cererea primă d-lui Alexandrescu și totuși pînă astăzi nu i s'a dat nici o soluțiune. Astăzi răspunsul este găsit; alinierea strădei urmează să se schimbe.

Cum am spus însă, această schimbare de aliniere este dăunătoare din toate punctele de vedere; ea nu este făcută de cât pentru proccupirea celor vârfiți al Kefereului.

Vom reveni în numeroase viitoare, asupra acestei scandaloase afaceri. Între altele vom arăta ce a susținut celebrul Robescu în ședința de la 8 Aprilie, cum și în ce mod șihe dînsul a rezolvat afacerile comunale.

MOARTEA LUI ION GHICA

Ghergan, Mercuri.

La o oră depărtare de București cu drumul de fer, în mijlocul unei păduri umbroase de fagi și cetini, se înalță vila de la Ghergan, proprietate a familiei Ion Ghica.

O frumoasă alee de salcîmi duce de la gară pînă la intrarea principală. Clădirea,—de dată recentă—are aspectul unei confortabile case boerști de țară. Ea apare veselă și cocheta din decolul verde ce o înconjoară.

Ploua cînd am ajuns în gara de la Ghergan. O ploaie mărunță și rece, care pătrunde pînă la oase.

Mai multe trăsuri așteptau în curtea gării. În loc în ușa din ele, alături cu un venerabil bătrîn, funcționar al creditului rural din Capitală, care m'îmi comunică un detaliu interesant din viața repozatului,—acesta că a fost primul director al acestui institut financiar, la înființarea lui, în 1873.

În curtea locuinței defunctului nici o mișcare. Doi țărani privesc cu indiferență intrarea trăsurilor pe poartă.

Ion Ghica s'a stins în dimineața zilei de Marți 22 Aprilie, ora 7 și jumătate.

De mai multă vreme în absolută retragere, ce mai puțin să ia parte activă la treburile țării, din cauza unei crude boale, care l'înecă în casă.

Singurele distracții ce l'mai erau permise, erau lungile preambulări prin splendidul parc ce înconjură vila, și lectura.

În ultimul timp, starea de slăbăciune în care se găsea îl făcuse să renunțe și la aceste plăceri, doctorii recomandându-l repaus absolut.

S'a stins, precum se stinge cîndela, în care nu mai este oleiul. Moartea a venit liniștită și rece. Organismul său slăbit nu mai avea forța de a se împotrivi și Marți dimineața, după o noapte ceva mai agitată, ilustrul în al basnău Dimitrie Scarlat Ghica și al Mariei Sordat Cimpianu și-a dat sfârșitul.

Conform unei dorințe a repozatului, în această zi, i s'a făcut autopsia, de doctorii Buicila și Leacă din București, după care a urmat înălțarea cadavrului.

Miercuri dimineața catafalcul nu era încă alcătuit. L'am găsit tot în camera în care bolise, întins pe patul de suferință. Peste corpul său, un lăptos alb fusese întins. La picioare două fete ard.

Prezența în odaie a doi jandarmi e singurul semn care arată, în fața neantului morții, înaltele însucierări ce a avut defunctul în viață, gloria și onorurile de cari s'a bucurat.

Interior modest, dar plăcut. Camere spațioase, pline de lumină. Din odaia în care ilustrul bărbat boala, privește îmbrățosează cîmpia Gherganilor. În fund, la orizont, se estompează dealurile Dimboviței.

Vestibulul, de la scara care conduce la etajul I, e decorat cu numeroase portrete de familie. Cele mai ilustre nume ale boerșimii muntene își au reprezentanții și reprezentantele lor în această galerie de tablouri.

Intregă familia defunctului este de față: inconsolabila soție, fiii, ficele, nepoții. Pe fețele tuturor se citește durerea pentru ireparabila pierdere ce i-a lovit.

După cum ni s'a comunicat, înmormintarea va avea loc Vineri, 25 Aprilie.

Ea se va face la bisericuța, ce defunctul a pus să se clădească în mijlocul parcului ce înconjoară vila.

Se vor acorda defunctului funerații naționale.

Contrariu afirmațiilor unor confrăți, nici un personaj oficial nu și-a făcut încă aparițiunea la Ghergan.

Nici chiar d. D. Sturdza, despre care s'a spus că a plecat chiar în ziua morții în localitate, nu s'a arătat.

I. I.

TELEGRAME

Serviciul «Agenției Romine»

Roma, 22 Aprilie.

Camera deputaților.—Guvernul depune un proiect de lege tinzînd la sporirea condițiilor de siguranță la Roma.

Camera începe discuția proiectului de reorganizare a armatei.—Ministrul de rebel apără proiectul care consideră de marea majoritate a specialiștilor ca fiind cel mai convenabil unei puteri ca Italiei.

Cettigne, 22 Aprilie.

Regele Serbiei a numit pe Prințul Danilo locotenent-colonel și pe prințul Mirko căpitan al regimentului al 9-lea de infanterie, al cărui șef este Prințul Nicolae.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Pentru ca publicul să-și facă o idee de ce va să zică administrație postală destrăbălată, vom relata aci un fapt pe care nici noi nu l'am fi crezut, dacă nu ni s'ar fi întimplat chiar nouă.

Itali despre ce e vorba.

La 9 (12) Aprilie, adică acum 15 zile, depunem la oficiul poștal central o sumă de bani pentru T. Pisani. Plătim taxa mandatului și taxa unui avis telegrafic.

La 17 (20) Aprilie depunem la același oficiu o altă sumă de bani cu aceeași destinație. Ni se percepe, frește, taxa mandatului plus taxa avizului telegrafic.

Azi primim de la corespondentul nostru înștiințarea că n'a primit nici una din sumele ce l'am avisat.

Ne ducem la oficiul central și funcționarul de la biroul mandatelor se mîrginește a-și exprima mirarea cum nu s'au primit banii.

Ne prezintăm la biroul de reclamațiuni și, spre uimirea noastră, ni se răspunde că... banii n'au fost expediți și nici n'au putut fi expediți, căci România n'are convenție cu Grecia!

Cinci-sprezece zile n'au fost banii, fără să ni se comunice de soarta lor!

Probabil că administrațiunea «Epocei» va intenta un proces de daune direcțiunei poștelor.

Pentru ziua de 4 Mai, aniversarea morții lui Ion C. Brătianu, liberalii organizează o procesiune la Florica.

Un grup de guvernamentali au hotărît să înființeze un «Institut Tipografic» și un ziar liberal cu un capital social pe acțiuni de 150,000 de lei.

Scopul acestui întreprinderi este zădărnicierea acțiunii aurelianștilor.

Director al ziarului e vorba să fie d. Itallino Vericeanu.

Clubul parlamentar al deputaților romîni din Viena a decis să dea concursul său guvernului Badenii.

În schimb guvernul, ca primă concesiune, a ales pe cei șase deputați romîni în șase comisiuni principale ale Camerei.

Direcțiunea C. F. R. e în tratări cu direcțiunile C. F. din Germania, Franța, Belgia, Austria, Italia și Ungaria pentru reducerea tarifului internațional cu 25 la sută.

Ast-fel, prețul biletelor de circulațiune internațională, de pildă de la București la Paris, va fi mai ieftin cu 25 la sută ca pînă acum.

Suveranii noștri

Agenția Romînă ne comunică următoarea telegramă:

Adelsberg, 24 Aprilie.

Regele și Regina Romîniei, perechea mare-ducală de Luxemburg și prințul Leopold de Hohenzollern au sosit la amiază, pentru a vizita grota din localitate.

Augustii excursioniști s'au întors la Abbazia, după o ședere de citeva ceasuri.

Catastrofa din Paris

Incendiu îngrozitor.—200 de morți

O teribilă catastrofă s'a întimplat la Paris, Luni 21 Aprilie, în prima zi a deschiderii Bazarului de Caritate din strada Jean Goujon. Despre această îngrozitoare nenorocire ni se comunică telegrafic următoarele interesante detalii de către un amic al nostru din Paris:

Paris, 23 Aprilie.

Unul cunoscut filantrop, d-lui Henry Blount, revine ideea organizării Bazarului de caritate, operă absolut umană, în scopul de a veni în ajutorul săracimel din Paris.

Mulțumită stăruințelor și sacrificiilor bănești ale acestui caritabil om, o imensă clădire s'a ridicat, în scurt timp, pe un vast teren din strada Jean Goujon pus la dispozițiunea comitetului bazarului de caritate de un alt filantrop, d. Michel Heine.

Bazarul era o curioasă reconstituire a unei străde a vechiului Paris, a Parisului medieval, cu micile sale oteluri, cu hanurile și crăciunile din vremuri, cu prăvăliile și firmele sale picanțe, cu biserică sa. În întregime, ciudata clădire era un juvaier de erudițiune amuzantă.

Era în total 22 de prăvălii,—numerile perechi la dreapta, cele ne-perechi la stînga. Strada, ast'fel reconstituită, avea o lungime de 22 metri, pe 10 lățime. În capătul ei, se înalță bisericuța gotică de cel mai plăcut efect.

Serbarea era pusă sub patronajul doamnelor din înalta aristocrație parisiacă. În comitet, figurau ducesa d'Alençon, ducesa d'Uzès, soția academicianului marchiz de Beauregard, ducesa de la Rochefoucauld și alte nume ilustre.

Cum se hotărîse ca doamnele din comitet să facă vinzarea în prima zi a deschiderii bazarului, este teamă ca multe dintre ele să nu și fi găsit sfîrșitul în teribila întimplare, în suferința și durerea celei mai cumplite, tocmai în momentul cînd căuta să aline suferințele și durerile săracilor Parisului.

Paris, 24 Aprilie.

ora 1 p. m.

Consternarea în Paris e generală. Aristocrația înaltă pluge pe cel mai ilustru membru al săi, victime ale catastrofei; clasele sărace sunt mișcate de nenorocirea bine-făcătorilor lor.

Ziarele toate, în afară de sfîșietoare descrieri, fac triste reflecțiuni asupra urgiei năpăstuite, tocmai în clipa cînd, printr'un elan de generozitate, se voia a se face o operă de pace și concordie socială. Nici în urma unor înfrîngeri în război și a unei împrumutări inamice, nu se poate simți durere mai mare.

La în scurt o descriere a sfîșietoarelor scene:

Doamnele din înalta aristocrație se aflau deja adunate în bazar, pentru a începe vinzarea al cărui produs avea un așa nobil scop.

Printre ele s'a putut observa, în prima linie, ducesa d'Uzès, ducesa d'Alençon, conțesa Greiffith, soția generalului Fevrier, cancelar al ordinului «Legiunii de onoare».

Pe la ora 3 sosește Nunțul Papal să dea bine-cuvîntarea în numele Înaltului Părinte, operel începute. În vederea acestei ceremonii se strînseseră peste 6000 de persoane. După ce Nunțul a vizitat toate încăperile Bazarului, s'a retras. O dată cu dînsul s'a retras și cea mai mare parte din lumea adunată—all-fel nenorocirea ar fi luat și mai uriasă proporțiune.

Scenele cari s'au desfășurat pe locul catastrofei sunt de nedescris și de nespus. Eșirile, relativ puțin numeroase, au fost pricina panicei ne mai pomenite. Focul izbucnise în toată puterea lui și de o dată se auzi un uragan de țepete.

Eșirile au fost într-o clipă astupate cu trupuri de femei căzute unele peste altele și călcate în picioare, formînd o baricadă imposibilă de trecut pentru nenorociții din năuntru.

Pe fețele celor ce reușiseră să fugă era zugrăvită spaima grozavă—aspectul era fioros. Se vedeau alergînd pe strada Goujon femei cu hainele și pălăria în sfăcări, fete cu pîrul aprins. Rănite de moarte, ele umpleau văzduhul cu gemetele lor.

Cîți-vă bărbați mai curajoși se aruncară în marea de flăcări, ca să scape pe cei ce împrădură ajutor, dar în curînd căldura ce se făcu în fața Bazarului era așa de puternică, în cît numai putea sta nimeni, măcar în apropiere. În aer se simțea deja mirosul de carne arsă. Cîți-vă avură ideea să aducă niște pompe cu apă. În zadar! Flăcările nu puteau fi stinse și dinăuntru Bazarului se auzea mereu un amestec de gemete și țepete—un urlet ce nu mai era omeneș.

Totuși, prin oraș, se povestește despre niște salvări eroice, despre oameni cari cu prețul vieții lor, au sărit să scape bietele femei—ele constituie marea număr de victime—multe dintre dînssele fură văzute dezbrăcate cu țotul—spaima și durerea suferită se uneau la dînssele cu rușinea ce le doboră.

În cele din urmă persoanele rănite, ce străbătuseră în stradă, fură transportate prin spitalele și casele vecine, strada se liniști de gemete, iar din Bazar de asemenea nu se mai auzea nimic, urletele desperate făcuseră loc unei tăceri mormintale, întreruptă numai de trosnetul pînzelor mistuite de flăcări.

Seara tot orașul vorbea de marea nenorocire, nimeni nu se gîndea să mai meargă la vr'un teatru, prin restaurante și cafenele se discuta cu animație.

Spre locul catastrofei avu loc, toată noaptea, un pelerinaj—jaluic pelerinaj.

G.

Paris, 22 Aprilie.

Itată acum telegramele Agenției Romine:

La 4 ore după amiază, marele bazar de caritate din strada Jean Goujon, organizat de doamnele aristocrației în favoarea săracilor, a fost distrus de un incendiu.

Întreaga clădire era construită din scînduri.

În momentul cînd a izbucnit focul, se aflau în bazar de la 1500 pînă la 1800 de persoane. Toată lumea voind să iasă de o dată, toate eșirile au fost în curînd astupate. Focul a atins toate conțoarele în citeva minute.

Multe cadavre au fost cu desăvîrșire carbonizate.

Paris, 22 Aprilie

Numeroși răniți au fost transportați în otelurile și spitalele vecine. La 8 ore și jum. se numără vr'o 200 de morți. Nu se știe cum a izbucnit focul. Spectacolul este oribil.

Paris, 22 Aprilie.

Printre răniți se află ducele d'Alençon, ușor rănît la picior. Știrea după care ducesa d'Alençon a fost rănită de asemenea, nu se confirmă.

Paris, 22 Aprilie.

Ducesa d'Alençon nu s'a arătat pînă la 11 ore seara. E temere ca ducesa să nu fie printre victimele incendiului.

Paris, 23 Aprilie.

În palatul industriei toată noaptea au fost scene sfîșietoare.

Multe cadavre sunt cu desăvîrșire mutilate.—Numărul corpurilor găsite este de 115; se speră că numărul nu o să fie mai mare.

Printre morți sunt mulți membri ai aristocrației și călugării cari funcționau ca vinzătoare.—140 de răniți au fost transportați în spitalele ce d. Felix Faure a vizitat.

Generalul Saussier tocmai ieșise din bazar cînd a izbucnit focul,—el este rănit ușor.

Ziarele blamează în modul cel mai aspru autoritățile poliției cari au omis de a lua măsurile de precauțiune necesare.

Ducesa de la Tour n'a murit, dar e rănită.

Paris, 23 Aprilie.

Figaro semnalează pe ducesa d'Alençon printre persoanele arse.—Numeroase persoane, printre care prințul de Neapole, plin de tristețea, s'a prezentat la palatul d'Alençon pentru a lua informațiuni.

S'a crezut că se recunoște corpul ducesei d'Alençon după un inel, dar alte semne erau contra. Știri oficiale asupra morții îpsesc.

Printre morți sunt vicontesa de Bauneral, baroneasa de St. Didier, conțesa de Brodeville și de Saint Peter, generalul Mumer, soția și fida sa, și bancherul Hosquer.

Paris, 23 Aprilie.

Pînă la un-spre-zece ore de dimineață nu s'a putut cunoaște identitatea corpului ducesei d'Alençon. Nu s'a găsit de cât un inel de căsătorie cu aceste cuvinte gravate: „Ducesa d'Alençon, principesa de Bavaria”.

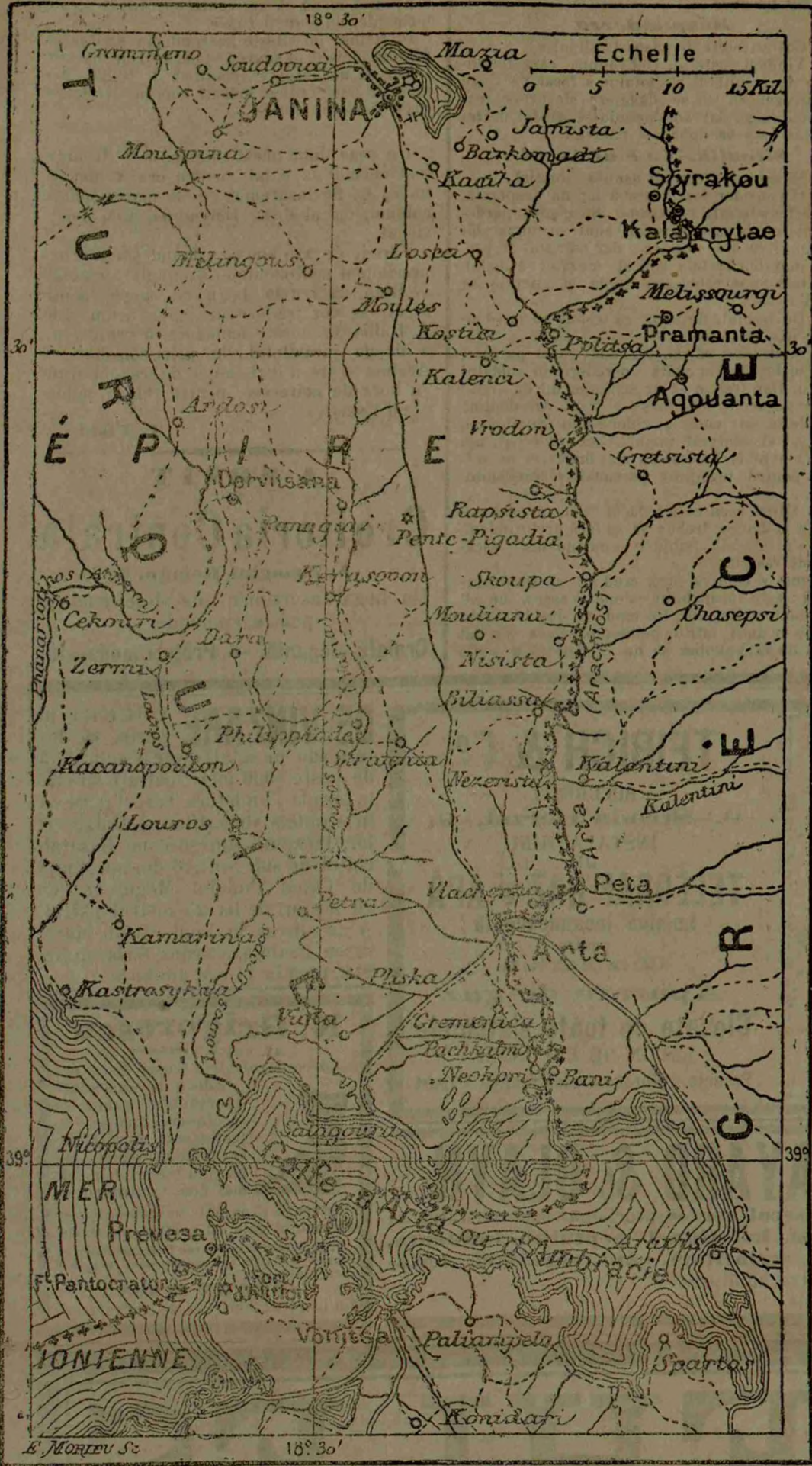
Paris, 23 Aprilie.

Cadavrul ducesei d'Alençon s'a recunoscut.

Țifra oficială a morților este de 111. S'au recunoscut 63 de cadavre.

Paris, 23 Aprilie.

Călătoria Regelui Greciei în Europa

CÂMPUL DE RĂZBOIU. - EPIRUL

Această hartă este mărită de patru ori după una mică, dar admirabil de bine executată, din *l'Illustration*, cea mai artistică revistă pariziană.

Situația Greciei

Starea de lucruri la Atena e foarte gravă și inspiră cele mai mari îngrijiri. Cu toată schimbarea de guvern, ațtarea spiritului nu se potolește. Mulțimea din Atena învinuște pe regele George și pe fiul său de neizbînda de pe cîmpul de războiu; și ea nu se mărginește a murmura, ci săvîrșește acte de revoltă. Duminiică — după cum se va vedea mai la vale din depeșile corespondentului nostru special la Viena — mulțimea a atacat și devastat palatul principelui moștenitor, dezarmînd garda.

Situațiunea e atît de gravă, în cît regele George ar fi hotărît să plece din țară. Prețelul ar fi o intervenire directă pe lîngă Curțile europene spre a obține concesiuni pentru mult încercata Grecia. E probabil că așa va și face Regele George dacă va pleca din Grecia; dar tot așa de probabil e că nu se va mă întoarce în țară, și că scopul său e de a asigura tronul fiului său, obținînd protecțiunea Curților suverane pentru Grecia și Dinastia sa. Vom ști în curînd dacă știrea aceasta e temeinică sau nu.

Pentru moment nimeni nu se mă interesează de cît foarte puțin de cele ce se petrec pe cîmpul de războiu. Din isvor turcesc se anunță că Turcii au ocupat Farsala; știrea nu e încă confirmată din partea Grecilor, dar s'ar putea foarte bine să fie adevărată; în adevăr o depeșă anterioară ne vestise că armata grecească s'a retras la Domoco, în jos de Farsala.

Chestiunea cea mă interesantă astăzi e: vor interveni puterile și în ce condițiuni? După declarațiunile oficiale și chiar oficiale, Europa n'are de gînd să mijlocească pentru pace, de cît după cererea unuia din beligeranți. O asemenea cerere, firește, nu poate fi făcută de cît de Grecia; dar chiar dacă aceasta s'ar hotărî să se roage, Puterile nu vor interveni de cît după ce Grecia își va rechema trupele din Creta.

Se pare că Grecia se și pregătește spre a pleca cere intervențiunea Puterilor. După ultimele depeși, colonelul Vassos, comandantul corpului expediționar grec din Creta a fost rechemat fără a fi în-

locuit prin alt-cineva, sub cuvînt de a fi trimis în Epir; au măi fost rechemat 14 ofițeri.

Acesta va fi primul pas pentru împlinirea condițiunii pusă de Puteri: retragerea din Creta.

Poate că în vederea gravei situațiunii de la Atena, Puterile se vor mulțumi cu acest prim pas pentru a mijloci între Grecia și Turcia. Ar fi și vremea, căci ori-ce vărsare de sînge de aci înainte nu măi are rost, iar pe de altă parte greii îi poate conveni Europei, ca Statul grecesc să fie zdruncinat de o revoluțiune.

RĂZBOIUL GRECO-TURC

SERVICIUL NOSTRU SPECIAL (Prin fir telegrafic)

Armistițiū

Viena, 23 Aprilie.

Seronul răspîndit prin Atena că s'ar fi încheiat un armistițiū de cincî zile între armatele beligerante, se menține.

Viena, 22 Aprilie.

Se anunță din Atena „Agenției Stefani” că Grecia a trimis reprezentanților săi din streașitate instrucțiuni pentru a face să înceteze înrolările.

Plecarea Regelui George

Viena, 23 Aprilie.

Se afirmă că Regele George al Greciei ar fi hotărît să plece pentru cite-va zile la moșia lui.

Apoi Suveranul Greciei va întreprinde o călătorie pe lîngă curțile europene pentru a obține intervenția lor în favoarea Greciei.

Acî se comentează această hotărîre de plecare a Regelui George ca un simptom foarte grav a situației dinastiei în Atena.

Unii cred că Regele George, întors la căminul părintesc, va lansa către poporul elen un manifest. De la modul cum acest document va fi primit de Greci, va depinde abdicarea sau întoarcerea în Atena a Regelui George.

Alții, dimpotrivă, socotesc că Regele George speră să obțină, prin călătoria lui în Europa, atîtea avantaje pentru Grecia, în cît va recîștiga de sigur simpatia poporului elen.

Răscoalele și devastările din Atena

Viena, 23 Aprilie.

Din Atena vin descrieri amănunțite asupra mișcării de stradă care a avut loc acolo Duminiică.

Mulțimea adunată prin piețe și străzi, formase măi întîi grupuri-grupuri, discuta, vocifera, strigînd într'una: Jos dinastia! Jos Regele! Să se recheme Prinții din capul armatei!

Apoi, în masă compactă, mulțimea se îndreptă spre palatul de reședință al principelui moștenitor, unde luă o atitudine din ce în ce mă amenințătoare.

La un moment dat, ciți-va, măi îndrăzneți, strigară:

— Să dezarmăm garda!

Strigătul acesta deveni ca prin farmec contagios și fu repetat de mii de glasuri.

De la vorbă se trecu la fapt, și în cite-va minute garda fu dezarmată, mulțimea luă armele, apoi se urcă în palat devastă totul, arse hîrtiile.

Liniștea s'a putut restabili foarte cu greu.

(N. Red. Guvernul grecesc n'a permis pînă erî transmiterea unei știri telegrafice cu privire la această mișcare revoluționară, care nu se potrivește de loc cu declarația d-lui Rallis că venirea lui la guvern înseamnă salvarea dinastiei.

Așteptăm pe mine să-mi poimie amănunte postale de la corespondentul nostru din Atena.)

Rechemarea lui Vassos

Viena, 23 Aprilie.

O dată cu colonelul Vassos au fost rechemat încă 14 ofițeri din Creta.

Intervenția Puterilor

Viena, 23 Aprilie.

Puterile au hotărît să iasă din rezerva lor față de războiul greco-turc. În intrevăderea celor doi împărați la Petersburg s'au pus bazele mijloacelor de acțiune pentru salvarea dinastiei domnitoare din Grecia.

Știrile venite din Atena asupra scandalurilor de stradă și a devastărilor de la palatul de reședință a prințului moștenitor, vor grăbi luarea măsurilor de salvare a situației regelui George.

M. Ring.

Războiul continuă

Atena, 23 Aprilie.

Miniștrii s'au întors de la Farsala. Ei au văzut armata de pe cîmpul de războiu și, după raportul ce au depus, s'a hotărît ca războiul să continue.

Atena, 23 Aprilie.

Flota internațională nu va permite debarcarea în Creta a succesorului colonelului Vassos.

Atena, 23 Aprilie 1897.

Iată cite-va fapte petrecute eri:

1) Au sosit din România, Rusia Turcia, vre-o 200 de voluntari. Cu drapelul în frunte au străbătut străzile Atenei strigînd diferite acclamații. Ajuși în piața Concordiei au strigat „Triască Regele”. Imediat mulțimea care asista, s'a repezit la el, le a rupt steagul și cit p'aci era să se încingă o strănică bătăie, dacă în cele din urmă nu s'au dădeau lămuririle reciproce, mulțimea spînzînd voluntarilor că „Regele e trădător” iar voluntarii simțindu-se că n'au știut nimic.

Acest incident aflat la palatul regal a produs o penibilă impresie.

2) Dar iată un alt incident, care a culminat:

Regina Olga a vizitat erî spitalul *Evangelistria* unde sunt instalați măi mulți răniți aduși de pe cîmpul de războiu.

Suverana Greciei se apropie de un rănit și îl întreabă:

— Cum îți merge rana, copilul meu?

— Rana va merge cum va merge și o să treacă; dar rușinea ce ne făcu p... (o expresie neconvincîtoasă) ăla de moștenitor nu va trece nici o dată!

Regina a leșinat.

Se pretinde că soldatul rănit nu a cunoscut pe Regina. Dar acest fapt amănunt n'are nici o importanță.

Faptul e că de la soldat pînă la prim-ministru toți desaproabă energie conduita Regelui și a familiei regale în evenimentele de pînă acum a războiului.

Atena, 23 Aprilie.

Primul act al d-lui col. Tzamados, noul ministru de războiu a fost acesta:

A dat un ordin telegrafic comandantului din Farsala ca de acum înainte toate rapoartele asupra evenimentelor din teatrul războiului trebuie comunicate direct ministerului de războiu și sub nici un cuvînt să nu se măi trimeată copii în altă parte.

T. Pisani.

A se citi în pagina IV-a interesantul interview pe care corespondentul nostru din Atena, d. T. Pisani l'a avut cu d. Rallis.

SERVICIUL „AGENȚIEI ROMÂNE,”

Grecii în Epir

Constantinopol, 22 Aprilie.

Știrea după care Grecii ar fi părăsîi Epirul este prematură.

Grecii continuă să ocupe «Kambos» și «Pastiana» precum și cite-va alte pozițiuni în munții «Xerovuni».

Rechemarea lui Osman Pașa

Osman-pașa a fost rechemat, dar a cerut cu insistență permisiunea de a rămîne cu armata.

Atitudinea Bulgariei

Viena, 22 Aprilie.

Se anunță din Sofia «Corespondenței Politice» că d. Stoilov a însărcinat pe d. Stanciov, agent diplomatic bulgar la Petersburg, să exprime guvernului rus mulțumirile guvernului bulgar, în privința notei contelei Muraviev, privitoare la atitudinea corectă a principatului în fașa actuală a cestiunii Orientului și să l' asigure că Bulgaria va rămîne credincioasă programului politic desvoltat la Camera de d. Stoilov.

Înaintarea Turcilor

Constantinopol, 22 Aprilie.

Se anunță din Larisa ziarelor *Ikdam*, cu data de azi, că Turcii mergînd de la Kardisa la Farsala au ocupat Hortesi, Kumades, Delivelli, Dantli, Cetaci și Kapeshi.

Turcii au părăsit Trkata; s'a trimis un corp de trupe pentru a ocupa acest oraș.

Un ziar anunță că ofițerii armatei grecești din Farsala, măi cu deosebire subalterni, sunt partizani ai unei lupte înverșunate.

Constantinopol, 23 Aprilie.

Se asigură că Turcii au ocupat Farsala.

Naufragiū

O corabie de reșel grecească s'a scufundat lîngă ieșirea golfului Arta. Corăbiile de reșel grecești sintast-fel închise în golf.

Rechemarea trupelor grecești din Creta

Atena, 22 Aprilie.

Rechemarea colonelului Vassos este interpretată ca un semn de rechemare a trupelor din insula Creta și o dovadă de intențiunile împăcluitoare ale noului cabinet.

Nici un ofițer nu este desemnat pentru a înlocui pe colonelul Vassos.

Atena, 22 Aprilie.

Colonelul Vassos a fost numit șeful armatei în locul colonelului Manos. Majorul Constantinides a fost rechemat din insula Creta, și numit șeful statului major al Prințului moștenitor.

Supușii Greci

Constantinopol, 22 Aprilie.

Răspunzînd la o notă a ambasadorilor Franceiei, Rusiei și Engleterei, Poarta zice că admite protecția provizorie a Grecilor de către ambasadele Franceiei, Rusiei și Engleterei, cu rezerva însă ca drepturile Grecilor provenind din convențiunile speciale să fie suspendate din cauza războiului.

Paris, 23 Aprilie.

Se anunță din Athena Agenției Havas că Turcii ar fi comis excese în Tesalia, ceea-ce a cauzat o impresiune penibilă. Se asigură că d. Ralli a adus aceste fapte la cunoștința ministrului Franceiei, d. Bourcē.

Impresia ce miniștrii au păstrat de la vizita lor la Farsala este minunată: ei cred că armata își poate îndeplini în mod onorabil sarcina sa defensivă.

Athens, 23 Aprilie.

Prințul a telegrafiat la o oră de dimineață că două regimente turcești înaintează asupra Kardusei și Tertipsului. El cere întăriri.

Guvernul a intrat în negocieri cu amiralii în privința trimiterii în Creta a unei corăbii de reșel care să ia pe bord pe colonelul Vassos și pe cei-va l'și ofițeri rechemat.

Londra, 23 Aprilie.

Se anunță din Athena lui *Daily Telegraph* că miniștrii au constatat că ultimele desastre nu se pot atribui greșelilor Prințului moștenitor. Prințul s'a pronunțat pentru apărarea Larisei, pe cînd majoritatea statului major a fost de părere contrarie.

Londra, 23 Aprilie.

Se anunță din Athena ziarelor *Times* că consiliul de miniștri a hotărît să continue reșelul.

Intre Volo și Farsala

(din sorginte grecească)

Volo, 23 Afilie.

15.000 de greci s'au retras din nou la Domokos în dosul Farsalei. Un număr considerabil de Turci se află în fașa Farsalei. Se așteaptă o luptă însemnată. Grecii continuă să aperc cu energie Veles-tinos.

Atena, 23 Aprilie.

Colonelul Smolenski a respins în mod victorios pe Turci la Velesinos. De ambele părți sunt pierderi serioase.

Actualmente Turcii atacă alte două puncte.

O depeșă de la amiază anunță că Turcii sunt înștrași în linie de bătaie în cîmpia Farsalei, în fașa armatei elenice care numără 23.000 de oameni. O depeșă de la 6 ore, zice că o luptă s'a dat la Aivali între Velesinos și Farsala.

(Din sorginte turcească)

Constantinopol, 23 Aprilie.

Un comunicat oficial desminte că de la luarea Larisei să măi fi fost lupte defavorabile Turcilor lîngă Farsala.

Larissa, 21 Aprilie.

Două baterii de obuziere turcești au sosit. Trupele turcești din jurul lui Velesinos au primit ca întăriri 14 batalioane, 4 escadroane și 4 baterii. Un rezultat decisiv este iminent.

Indigenii rămași la Larissa apreciază în mod foarte aspru pe comandantul trupelor grecești; ei acuză chiar pe șefii de trădare și urează apropiata intervențiune a Europei.

In Epir

Constantinopol, 23 Aprilie.

Comandantul corpului din Epir anunță că după ocuparea lui Luros ce a avut loc alaltă-eri, Turcii au măi ocupat fără asistență, înălțimile din Kiberli care dominează contra-pantele spre Arta.

Supușii Greci

Constantinopol, 23 Aprilie.

Ambasadele Franceiei, Rusiei și Engleterei au răspuns eri la nota Porții, insistînd de a se permite a rămîne în Turcia, elenilor în serviciul misiunilor străine, a consulatelor, etc. Poarta a informat aceste ambasade că termenul de plecare a elenilor s'a prelungit cu două săptămîni cu începere de Lunea viitoare.

Deputat englez arestat

Atena, 23 Aprilie.

Escadra cuirasată a prins la intrarea golfului Salonic o goeletă ductă de deputatul englez turco-fil Bartlett, care va fi condus la Atena, unde l se va face interogatoriū.

Intervenția puterilor

Viena, 23 Aprilie.

Se anunță din Petersburg «Corespondenței Politice» că contele Muraviev a adresat alaltăeri d-lui Onou, ministru rus la Atena, o depeșă zicînd că avînd în vedere teama ce provoacă situația dificilă a dinastiei grecești, guvernul rus este gata, în cas de cerere din partea cabinetului grec, să încerce o mijlocire între beligeranți, de acord cu cele-va l'te puteri. Reprezentanții Rusiei pe lîngă puterile mari au comunicat ieri această depeșă guvernului pe lîngă care sunt acreditate. După cît se știe pînă acum, puterile ar fi expri-mat consimțimîntul lor la această propunere.

ULTIMA ORA

(Serviciul Agenției Romîne)

Atacul Farsalei

Atena, 24 Aprilie.

200 de Turci cu artilerie și cavalerie au atacat, eri lîngă Farsala, pe Grecii inferiori în număr, comandați de prințul moștenitor. Avant posturile grecești s'au retras la începutul acțiunii, dar pe urmă au respins atacul turcesc.

Prințul moștenitor s'a bătut, în mod eroic, pe prima linie și a fost aclamat de soldați. — Consiliul de miniștri a felicitat telegrafic pe prințul regal care a transmis aceste felicitări trupelor.

Obuzurile artileriei turcești, care ocupa pozițiuni bune, au distrus gara din Farsala. Comunicațiunile cu drumul de fer, între Farsala și Volo, sunt întrerupte.

Turcii se prepară să reînnoiască atacul azi, cu forțe superioare. Ephem-pașa a luat personal comanda trupelor și a primit putere deplină.

D-na Alexandrina Ion Ghica, D-nul și D-na Dimitrie I. Ghica cu copil, D-nul și D-na Gheorghe Sturza cu fiica, D-soara Elisa I. Ghica, D-nul și D-na Scarlat I. Ghica cu copil, D-nul și D-na Alexandru I. Ghica cu copil, D-na Maria P. Olănescu cu familia, D-na Camilia P. Ghica, D-na Maria Cantacuzino cu familia, D-nul și D-na Ernest de Kotzebue cu familia, D-na Contesa Dimitrie Mavros cu familia și familiile Ghica, Cimpineanu, Crezulescu, Florescu, Sutz, ad durerea a face cunoscut pierderea prea iubitelui lor soț, tată, soțru, buu, frate, cumnat, unchiu și văr

ION GHICA

Incetat din viață după o lungă suferință, la moșia sa Ghergani, în ziua de 22 Aprilie, în vîrstă de 81 ani.

Ceremonia funebură va avea loc la Ghergani, Vineri 25 Aprilie, la ora 2 după amiază.

Din cauza sărbătorii de ferii, persoanele care din eroare n'au primit bilete de invitațiune, sunt rugate a considera prezentul avis ca atare.

Ghergani, Aprilie 1897.

Interview cu d. Rallis

Atena, 15 Aprilie.

Azi dimineață, la orele 10 jum., am avut onoarea să fiu primit de d. Rallis, unul din șefii opoziției, în casele sale din strada Universității.

D. Rallis, imediat după închiderea Camerei, a plecat din Atena la granița tesalică, unde a urmărit de aproape pe repetițiile războiului greco-turc. D-sa a vizitat pas cu pas întreaga graniță, a asistat în diferite puncte la mai multe lupte.

D-sa s'a întors de acolo alaltă-seară. — Domnule Rallis, față cu multele versiuni ce circulă asupra retragerii armatei grecești, am crezut că d-voastră 'mi veți putea da depline lămuriri.

Regele și Statul major

— Da, cu multă plăcere. Am urmărit pînă acum tot mersul războiului, cu multă atențiune. Armata noastră nu s'a retras, nu a părăsit Larissa de cît mulțumită nepriecului statului major care înconjură pe moștenitor. Regele a împănă comandamentul armatei noastre cu aghiotanți săi. Regele a crezut că acolo (în Tesalia) este, horă (panygheris) și a trimis pe fiu săi și pe aghiotanții săi ca să petreacă. Statul major de pe lângă Diadok, nu era un serviciu militar, ci oșterii cari îl compuneau formau mai mult un serviciu special de îngrijire pentru moștenitor. Observați, diferitele corpuri sunt comandate de aghiotanții regelui.

Punctele de apărare ale Larisei
Singurele puncte de apărare ale orașului Larissa sunt Reveni, Bogazi, Meluna și Nezero, acestea sunt punctele de apărare naturale, cînd Larissa nu este în special apărată cu lucrări de fortificații.

Știți mersul luptelor la Reveni și Bogazi; armata noastră repurtă zilnic succese și pe fiecare zi înainta cu cite-va sute metri în interiorul pămîntului turcesc. Brigadele lui Smolenski și Dimopolos ocupase chiar unele puncte strategice importante turcești, pe cari însă statul major a ordonat să le părăsească; după 24 ore văzînd că greșise cu acest ordin, a ordonat ca punctele să fie reocupate și au fost cu înlesnire reocupate, căci turcii temîndu-se, nu înaintaseră să pue mîna mai înainte pe ele. Un atac ofensiv în această parte era iminent din partea armatei noastre, cînd s'a întimplară cele de la Mati.

Aci, cum v'am spus, Meluna și Nezero erau punctele principale. Știți cum a fost perdută M-luna de noi? S'a dedeă lupte aci, turcii încercînd să cucerească, firește, acest punct. Noi aveam acolo o baterie de artilerie și infanterie. Într'o zi, pe la orele 3 p. m., tunurile noastre încetează focul. Oșterii infanteriei întreabă motivul și li s'a răspunde că nu mai au obuze. Pește un stert de ceas artileria pleacă; infanteria o imită și turcii, biruitori, ocupă postul. Alt sept. De la Meluna la satul Ligaria ai noștri au construit o șosea pentru înlesnirea transportului tunurilor. Cînd au construit-o nu au revăzut și cazul unei retrageri, adică să aibă lucrări preparatorii pentru distrugerea șoselei, ci au lăsat-o plocon Turcilor, nouă-nouță ca să se folosească de ea.

Nemernicia Statului-Major

Perzind noi acest punct, Turcii au putut trece numeroși, și au ocupat toate dealurile munților Olimpului, care se întinde pînă aci, noi fiind a ne retrage spre timp. Turcii ast-fel ne domină. Totuși ne-am putut menține și noi cite-va puncte bune precum e Mati, șes în afară, dar avînd în față sa întins terenuri mlăștinoase care ne apărau alt de cavaleria cît și de infanteria inamică. Intre Mati și Dereli este un punct dominant, anume Dereli care nu a fost ocupat de Turci. Statul nostru major în loc, să trimeată pentru ocuparea acestui punct un detașament de vechi soldați, conduși de bunii oșteri, căci punctul era și important și isolat.

a trimis pe insurgentul Davelis cu vr'o 200 de cetățari. Vezi hal de Stat-Major. Insurgentii au stat acolo două zile, fiind-că însă punctul era isolat și nu puteau fi cu înlesnire aprovizionați cu nutrimente, au părăsit pe șeful lor, care, în cele din urmă, o șterse și el.

Ziua de 11 Aprilie.—Debandada

Vine ziua de 11 Aprilie. Pînă spre seară nu a fost de cît un duel de artilerie. Spre seară un regiment, poate și mai mult, de cavalerie turcească a înaintat. Mai puțina cavalerie a noastră a fost de ajuns să o pue la goană; cînd aproape de Vrisis, un alt punct lîngă Dereli, a fost întîmpinată cu focuri și a trebuit să se retragă. Atunci s'a ordonat un detașament de infanterie să atace Vrisis; Turcii au fugit de aci și cînd ai noștri au ajuns la Dereli, au fost pe neașteptate atacați: lupta a degenerat corp la corp, căci oamenii noștri se apropiaseră foarte mult, fără grija, știind că acolo este Davelis, în mijlocul strigătelor oșterilor: *lăsați-măi, că sunt ai noștri și soldații răspunzînd: ba nu sunt greci, sunt turci.* Și în adevăr erau turci, căci Davelis plecdn, Dereli fusese ocupat de inimiză, fără ca nimeni să știe ceva. A apărut apoi și altă infanterie inamică; turcii au reușit să risipească un mic corp de ai noștri, s'a sunat retragerea, fără altă luptă, și apoi a urmat *debandada* în condițiunile știute, urmate după retragere.

Graba ce a pus statul major în a suna retragerea generală, de a părăsi așa de brusc și de repede Larissa, cu toate protestările mele căci eram acolo, a indignat toată lumea.

Acel domnișor de pe lîngă prințul moștenitor, nu se gîndește de cît cum să scape viața prințului ca și cum dînsa era amenințată.

Mirarea Turcilor

Și apoi retragerea lor neașteptată, a surprins chiar pe Turci, cari nici n'au înaintat de cît foarte încet. Drumul de la Tirnova la Larissa, care obișnuit se face în cel mult un ceas și jum., Turcii l'au făcut în 48 de ceasuri.

Cu 48 de ceasuri înainte fugise statul nostru major! Să vă mai spun ceva. Forțe superioare tur-

cești au silit pe ai noștri să părăsească *Anatipsis*. Ei bine, colonelul Kaclamanos, s'a retras, părăsînd și Nezero, și Pappani, a stricat podul de la Dereli și s'a instalat la Macrohori. Fiind prin acele locuri, m'am dus singur dincolo de Dereli și n'am întîlnit nici un picior de turc. M'am întors la Macrohori, am comunicat știrea, după care Dereli a fost din nou ocupat, iar podul reconstruit. Asemenea fapte nu sunt permise.

Răspunderea

— Cui atribuți d-vo. această situație?
— Vinovat este d. Deliyannis, care temîndu-se de rezultatul războiului, a lăsat pe Rege să lucreze, ca să se degajeze de orice responsabilitate; dar conducîndu-se ast-fel d. Deliyannis este de două ori vinovat.

Situația.—Ce e de făcut

— Și acum ce credeți asupra situației?
— O consider foarte gravă dar nu desperată. Perderi materiale nu avem; din contra, perde-rile materiale ale turcilor sunt incomparabil mai mari ca ale noastre; dar suntem în pierdere morală. Trebuie ridicat moralul armatei, care trebuie să reînceapă lupta cu energie, și ia ofensivă.

— De trebuit, de sigur că trebuie să ia ofensiva; dar va putea?

— Sunt sigur că da. Eă am văzut pe turci cum se luptă. Am mare încredere în soldatul nostru. Dar trebuie să se schimbe întreg statul major de acolo, ceea ce s'a și făcut. Am deplînt încredere în energia colonelului Smolenski, noul șef al statului major. Căci v'a repet, noi nu am avut la Larissa un stat major, ci un serviciu pentru îngrijirea personală a moștenitorului.

De alt-fel ceea ce s'a făcut la comandamentul de la Larissa, trebuie să se facă pretutînd. Deja s'a înlocuit Sahuris, comandantul escadrei de răsărit.

Și mai e cine-va care, cred eu, că trebuie înlocuit: este incapabilul colonel Vassos, un alt aghiotant al Regelui. De cînd s'a dus la Creta Vassos o duce într'o petrecere. Dacă s'a dat lupta de la Vukolies să nu credeți că a dat'o

Vassos; a fost constrîns de alții. Apoi a telegrafiat că a «măturat» pe turci de acolo; în realitate nu a măturat pe nimeni: și trebuie măturat.

Tocmai azi, adaugă d. Rallis, am primit o scrisoare de la un prieten din Creta, care mi arată situația de acolo ca fiind desperată. Dacă insurgenții nu s'au revoltat pînă acum contra colonelului Vassos, aceasta se datorește conștiinței ce au că asemenea mișcări, în aceste momente, nu sunt permise.

D. Rallis, 'mi citește pasagiul din scrisoarea primită în care, în adevăr, s'a afirmat cele mai sus. Dar eu nu despezec, continuă d. Rallis. Momentele sunt critice, măsurile energice trebuiesc luate și se vor lua.

Un ceas după acest interview d. Rallis a fost chemat la palat pentru ora 2 jum. p. m. ca să fie însărcinat cu formarea noului cabinet, cel al d-lui Deliyannis, fiind demisionat.

Fericit de a fi apucat să aud sincera expresiune a sentimentelor simplului cetățean d. Ralli, să vedem întru cît aceste sentimente se vor traduce în fapte acum cînd d. Rallis, în aceste momente, 5 ore p. m., a depus jurămîntul de prim-consilier al Aceluia «care a luat cîmpul de război drept «o horă de petrecere pentru fiul și aghiotanții săi».

T. Pisani.

A SOSIT

Croitoria Centrală

5, Pasagiul Român, 5

Un bogat asortiment de stofe engleze pentru comande.

Croială elegantă. — Prețuri moderate.

Directia Generală a Căilor Ferate Române

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința interesaiilor că se va ține din nou concurs în ziua de 29 Aprilie (11 Maiu) a. c. la orele 8 dimineața, pentru ocuparea postului de copist în administrația centrală, serviciul P. Condițiunile de admitere sunt următoarele:

- 1) a fi român,
 - 2) a fi absolvit cel puțin 4 clase liceale,
 - 3) a avea etatea de cel mult 25 ani.
 - 4) a fi liber de serviciul militar și
 - 5) a fi de constituțiune sănătoasă.
- Cereriile pentru admitere la concurs vor fi timbrate, însoțite de toate actele de studiu și de stare civilă ale candidaților și trebuie să fie primite cel mai tîrziu pînă în ziua de 28 Aprilie (10 Maiu) a. c. București, 1 Maiu, 1897.

Directiunea Generală.

SOCIETATEA

de Basalt Artificial și de Ceramica De la Cătocești

Capital social 2.500.000 intrag vîrsat
Se aduce la cunoștința d-lor detentori de acțiuni ale Societății de Basalt, că couponul de dividend No. 12 al exercițiului 1896, se plătește cu începere de Lună 7 Aprilie 1897, cu cite lei 25 de fie-care, la casa de bancă Ieschek & C-iei, strada Lipscani No. 1.

Tipografia EPOCA execută tot felul de lucrări atîngătoare de cea-stă artă, cu cea mai mare acurateță și cu prețuri foarte moderate. Promptitudinea și exactitatea sunt devisa Tipografiei.

FĂRĂ SĂPUN

DENTALBIN
CEA MAI NOUĂ ȘI NEINTRECUTA
CREMA
PENTRU DINȚI, FARA SAPUN

Acest preparat analizat de Institutetele chimice, este cel mai bun pentru albirea dinților, întărește gingiile, de-părtează ori-ce miros al gurei. Este singura cremă care nu vatămă emailul, lăsînd mult timp un miros plăcut gurei.

Unica cremă care împiedică înegrirea dinților la fumători.

De vinzare la toate farmaciile, drogueriile și magazinele din țară.
Prețul unui tub mare 1 leu.
« » » mic 50 bani.
Depozite: PARIS, VIENA, BUCUREȘCI.

FĂRĂ SĂPUN

TEIRICH & Co.
BUCUREȘTI
9.—Strada Berzei,—9.
INSTALAȚIUNI
DE
TELEGRAF GAZ ȘI APĂ
Lumină incandescentă
pentru
Gaz aerian
Aparate de gaz
Closete de toate sistemele
SALON DE EXPOZIȚIE
Proecte. — Biuro de construcție. — Export

PAPIER FAYARD & BLAYN
Mai mult de 1/2 de secol succes proclama superioritatea sa în tratamentul de guturai, iritațiunei peptului, influenza, dureri reumatismale, seruitături, rănii, vîrșături, bătă-turi. — Topic excelent contra bătăturilor.
Se află în toate farmaciile

DE VINZARE LOCURI, în parte, ca loturi, saii în total, dintr'o suprafață de peste 8000 metri pătrați, situate în strada Fundătura Turcului, ce dă în stradele Buzesților și Dulgherilor, începînd din șoseaua Basarab colțul de sub No. 216 din apropiere de Capul Podului Mogoșoaie, cu cu prețuri de lei 25 metrul pătrat. A se adresa la d-nul Ștefan Morărescu Leaiotă, șoseaua Basarab No. 218, pînă la 11 ore dimineața.

N. Grigorescu
48, Calcea Victoriei, 48
vis-à-vis de cofetăria Cappa, București
Aduce la cunoștința onorabilului public, că în atelierul său se confecționează încălțăminte pentru dame, copii, din materialele cele mai fine. Comandele se efectuează prompt: se găsesc și încălțăminte gata cu prețuri moderate.
N. B. Pentru conservarea încălțămîntelor recomandăm veritabila *Crema-meltoniană* negră și albul din fabrica
«BROWN și SON»
din Londra: Feriți-vă de contrafaceri!

EUGENIU BEHLES

Representant general al renumitei fabrici TH. FLÖTHER din Germania
București. — Strada Bibescu-Vodă, 1, 2 și 4. — București.

CEL MAI MARE DEPOSIT DE:
LOCOMOBILE ȘI TREERATORI
de 6, 8, 10 și 12 cai putere.
premiat cu cea mai înaltă distincțiune, adică cu unica
MARE MEDALIE DE AUR
(La concursul de Treerători de la Herăstrău la 1891)
Aceste Mașine îndeplînd toate cerințele agriculturii din țară, o asemenea garnitură, adică: Locomobilă și Treerătoare, s'a cumpărat de onor. minister de Agricultură pentru școala centrală de Agricultură de la Herăstrău.

PLUGURİ UNIVERSALE
DE OȚEL, PERFECȚIONATE
Pluguri cu 2, 3, și 4 brăzdare, tot-d'a-una 400—500 pluguri în deposit.

Pluguri cu semănător de Porumb. — Pluguri Normale.

*Semănători, Triori
Vînturători, Greble de Fên
Batoze de Porumb
Mașine de tăiat pae și Fên
Răriți, Cultivatori, Tăvăluți
Grape de fer flexibile și diagonale
Părți de rezervă
Mușamale*

*Curele de transmisiune
Pietre de moară franceze
Mori transportabile
pe postament de fer și lemn.
Instalațiuni de mori perfect automate
cu valțuri.
Moloure de petrol, etc.
Pompe
pentru spălatal cazanelor de incendii și de grîdini.*

MAȘINE DE SCĂRMĂNAT LÎNĂ. — PIVE DE POSTAVURİ, etc.

Secerătoare simple „Continental” și Cositoare
PRECUM ȘI RENUMITA

Secerătoarea „BONNIE”
CU APARAT DE LEGAT SNOPI ȘI CU TĂIȘUL LA DREAPTA
Cea mai simplă, ușoară și solidă, construită cu totul din oțel
Ultima perfecțiune, Model 1897
DIN RENUMITA FABRICĂ

JOHNSTON HARVESTER Co^{mp.}, Batavia (America)

Garanție pentru buna funcționare și material solid